

BURASI VATANDI

Elmeddin METLEB

Bura vatandı, oğlum,
Bura yad ocak değil!
Burda insan hayatı
Oyun-oyuncak değil.

Bura vatandı, oğlum,
Kan ocağı değil ki!
Burda insan şeytanın
Oyuncağı değil ki.

Burda hemvatanların
Sene dayaktı, oğlum.
Burda şah kanun değil,
Kanunlar haktı, oğlum...

Bunlar yalanmış, babam, neden aldattın beni?
Çocuk düşüncelerim köklendi yalan üste!
Büyüyüp memleketi paramparçadı gördüm,
Sahtekarlar kurduğu yüz sahta plan üste!

Mutlu imiş dünyaya öyle ölü doğulan,
Sanırdım ki, dünyada ne var, azattı, hürdü.
Ele inandırdı ki, nenem beni masalla,
Masalların sonunda üç elma bekliyordum.

Büyüyüp yalanları seçe bildim doğrudan,
Düzü düz görenlerin yeri mehbesti , bildim!
Hırsızlık helal imiş oğrulara oğrudan,
Rehber yaltaklanan hürmetli kesdi, bildim!...

Yalan dedin, neyinse, nelerinse hatrına,
Gelecek talehimin hatrına yalan dedin!
Ama sevinirem ki, yaltaqlık öğretmedin,
Ama sevinirem ki, korkaklık öğretmedin!...

Fikrim yoktu neyise
Berli-bezekli deyim.
Senin dediklerini
Ben de deyim yavruma
Bir azca farklı deyim;

Bura Vatandı, oğlum,
Bura yad ocak değil.
Öyle bilme taleyin
Oyun-oyuncak değil.

Bura Vatandı, oğlum,
Başibelalı vatan!
Her kederden haberdar,
Her derdden hali vatan!

Burda düz deyenlere
Yer azdı, benim oğlum!
Burda derin gördüyün
Dayazdı , benim oğlum!

Burda açıla bilmir
Müemmalar, ve sırlar.
Hasta ayak yerine
Sağlam ayak kesirler.

Bura vatandı, oğlum,
Her bucakta bir tele.
Şere plan qurmağa
Her gün-yeni marhele!

Burda şerden havayı
Nese yoktu, gül balam!
Yalandı iyileri
Dersem yoktu, gül balam.

Düz danış, düzü danış,
Dilinden assalar da!
Seni mutlu olmağa
Daim yubatsalar da!

Öğreş ikiüzlülük
Çoğalan memlekete!
Yahşısından yamanı
Çok olan memlekete!

Ağacı öz içinden
Yeyen kurda da öğreş!
Öz gözünün yaşında
Batan yurda da öğreş!

Öğreş, benim azizim,
Öğreş her çetinliye!
Sonra bana deme ki,
Bana demedin niye?!